

Så burde man tænke lidt mere globalt, end tilfældet er i dag, og så skulle Danmark som nævnt satse på joint implementation og CO₂-kvoter, hvor man får meget mere miljø for pengene. Og endelig må man spørge, på hvilke områder rundt om i verden, regeringen ved hjælp af de penge, der er afsat til miljø-, freds- og stabilitetsrammen, har været med til at sikre biodiversitet og nogle bedre livsbetingelser.

For det tredje: Vedrørende EU er der ingen grund til, at Danmark ligesom skal føre sig selv i front angående miljøet ved gennemførelser under det danske EU-formandskab, for det sker jo allerede. Fra 1994 til 1998 vedtog EU 189 retsakter på miljøområdet; ud af dem var 139 neutrale, 40 medførte forbedring af danske regler, og kun 2 var negative. Vi har altså fordel af, at EU går i front, så nu gælder det bare om at følge med og fastholde udviklingen.

For det fjerde ønsker regeringen at være foregangsland ved indførelsen af grønne afgifter. Det mener vi ikke er noget, man skal anbefale andre lande, selv om vi jo hører, når vi rejser rundt i verden, at man nævner det fra både regeringer og andre partiers side. Vi vil ikke være med til at anbefale grønne afgifter, der bl.a. rammer den svageste del af befolkningen.

For det femte må vi sige, at når talen er om hele regelforenklingen på miljøområdet, er det jo ikke noget, hvor Danmark er et foregangsland. Vi har jo ikke implementeret direktiver på en sådan måde, at f.eks. sagsbehandlingstiden bliver kortere eller reglerne mere overskuelige. Tværtimod er vi ofte her i Danmark med til at gøre det mere kompliceret, og det mener vi ikke er noget, vi skal rose os af, så det bør der i hvert fald gøres noget ved.

For det sjette så synes vi, det er vigtigt at påpege, at selv om dansk erhvervsliv er i front med miljørigtige løsninger, høster vi ikke altid frugterne af deres indsats. Det er der flere eksempler på, senest vandmiljøplanen, og vi er selvfølgelig kede af, hvis det har udviklet sig sådan, at der pludselig er et erhverv, som kommer til at betale en pris, som bestemt ikke var tiltænkt, da vi lavede Vandmiljøplan II. Jeg tænker her på Peter Gæmelke, som udtalte til Jyllands-Posten torsdag den 18. maj, at reglerne i Vandmiljøplan II betyder, at de danske landmænd ikke må anvende så meget gødning som deres konkurrenter i udlandet. Derfor daler kvaliteten af det danske korn så meget, at det ikke længere lever op til EU's kvalitetskrav, og dermed kan landmændene ikke længere opnå

EU's mindstepriser. Det problem må regeringen kigge på, for vi kan ikke have, at både miljøet og erhvervslivet bliver tabere her.

Der er altså for mange af de gammelkendte temaer i forespørgselen. Der er for lidt nytænkning, og der er for få konkrete ting i det, der nævnes i forslaget til vedtagelse. Venstre vil arbejde for en større indsats for miljøet, altså mere konkret handling og mere miljø for pengene.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er to korte bemærkninger, først hr. Niels Bloch Jespersen og efterfølgende hr. Jørn Jespersen.

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

Hr. Hans Christian Schmidt er ikke tilfreds med indsatsen på miljøområdet, som jeg hører det, men samtidig er det jo i virkeligheden den modsatte melodi, der prædikes: Man sætter spørgsmålstegn ved det internationale samarbejde, selv om jeg troede, Venstre var en forkæmper for, at resultaterne skal opnås ved fælles fodslag i bl.a. EU.

Så blev der nævnt en række soloforslag fra den borgerlige side af salen om bæredygtighed, og dem vil jeg af tidsmæssige grunde undlade at kommentere. Men mit hovedspørgsmål til hr. Hans Christian Schmidt skal gå på, om det ikke er rigtigt, at Danmark internationalt gennem EU gør en stor indsats for netop at fremme udviklingen – så kan man diskutere, hvor hurtigt det går – og om vi kan regne med, at Venstre fortsat vil arbejde for i fællesskab gennem EU at styrke det internationale miljøarbejde.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Venstres ordfører stillede en række spørgsmål til det forslag til vedtagelse, jeg har fremlagt, og dem skal jeg vende tilbage til i min svartale.

Men jeg må her på nuværende tidspunkt bare konstatere, at det var dog den mest sure brokketale, jeg nogen sinde har hørt på miljøområdet. Den var værre end det, Venstre plejer at stå for, den var sort i sort hele vejen igennem. Ikke andet end sure bemærkninger, ikke så meget som ét enkelt konstruktivt forslag på nogen punkter. Det siger desværre en hel masse om, hvad man kan forvente på miljøområdet, hvis der – jeg havde nær sagt: Gud forbyde det – skulle komme en borgerlig regering.